

Sviram i za svoju dušu

"Put koji sam prošao od mojih skromnih početaka sa violinom u rodnom Šapcu, pa do doktorata u Americi je verovatno najveći uspeh"

Kako Siniša Ćirić, violinista i koncert majstor kaže, nije siguran da li je u vode klasične muzike ušao slučajno ili namerno. Kao dete u rodnom Šapcu imao je različita i brojna interesovanja od rukometa, preko gađanja vazдушnom puškom do violine. I da li je momenat kada je morao da

donese odluku da li će mu roditelji kupiti violinu ili vazдушnu pušku presuđujući, tek Siniša je za ceo život odabrao violinu.

• U kojoj meri snovi određuju životni put čoveka?

- Snovi su jedan od najbitnijih pokretača i inicijatora naših životnih odluka i postupaka. Nisu uvek

konstruktivni, jer se čovek nekad potroši sanjajući, a ne delajući u njihovom ostvarivanju jer mu deluju nedostižni. Ako na osnovu bolje spoznaje sebe uspemo da modifikujemo i prilagodimo snove, i pretvorimo ih u plan, akciju, onda oni neminovno vode ka uspehu.

• Da li je put do uspeha trnovit i čega sve mora čovek da se odrečne da bi uspeo?

- Uspeh se najčešće meri univerzalnim kriterijumima koji su mahom materijalnog karaktera i samim tim lako dokazivi, kao na primer diplome određenih škola, pobeđe na takmičenjima, menadžerske pozicije u kompanijama ... Da ne zaboravim i one banalne kao posedovanje skupih automobila, kuća, jahti i ostalih pokretnosti i nepokretnosti. Da bi se postigle stvari koje zadovoljavaju te kriterijume, i odricanja su onda mahom materijalne prirode. Ako pričamo, za mene lično bitnijem i teže ostvarivom uspehu, a to je lično usavršavanje na mentalnom i duhovnom planu, onda su i odricanja teža, kompleksnija, pa čak i bolnija. Te 'male' pobeđe nad ličnim strahovima, sumnjama izvojevane samostalno ili uz pomoć porodice, iskrenih prijatelja i onih koji vas vole i podržavaju su za mene mnogo značajnije od već spomenutog popisa imovine. To za mene znači uspeh. I dan danas se, na primer, sećam pojedinih momenata kada sam 'pobedio' nekoliko taktova kompozicije koju sam vežbao, 'pokorio' visoku notu, 'potukao' metronom... Baš ti lični uspjesi su me kasnije doveli do nekih univerzalno-materijalnih, koji su došli kao posledica, a ne svrha marljivog rada i vremena posvećenog individualnom usavršavanju.

• Često se kaže da bi u Srbiji bio poznat prvo moraju da te priznaju u svetu. Da li je to tačno?

- Verujem da ima istine u tome, ali mislim da se ne može baš reći da se u svakom poslu pojedinac mora dokazati van granica Srbije, pa da onda traži prepoznavanje svog uspeha unutar naše zemlje. Biti muzičar je specifična profesija koja u većini slučajeva apsolutno podrazumeva neko usavršavanje, sticanje i razmenu iskustava izvan najbližeg okruženja. Jednostavno to je neminovnost za nas izvođače. Ako tako posmatramo, to je jedan normalan sled događaja. Ipak mislim da za neka druga zanimanja to nije neophodna referenca.

• **Šta je za vas bio najveći uspeh?**

- Na profesionalnom planu ima više stvari na koje sam lično ponosan tako da ne mogu da izdvojim samo jedan momenat. Put koji sam prošao od mojih skromnih početaka sa violinom u rodnom Šapcu, pa do doktorata u Americi je verovatno najveći uspeh. Trajalo je to školovanje sve zajedno skoro 28 godina, tako da sam možda najviše ponosan na to. Nisam odustao ni kad je u nekim trenucima sve to izgledalo potpuno neizvodljivo.

• **Kako je nastao Balkan Kvartet?**

- S jedne strane slučajno, a sa druge namerno. Svo četvoro, Martin, Danijela, Mirna i ja smo u jednom periodu bili na doktoratima na Univerzitetu u Džordžiji, kao asistenti na različitim predmetima. Svirali smo zajedno u kamernom i simfonijskom orkestru fakulteta i jednom

prilikom smo se posle neke probe okupili da sviramo kvartete klasične muzike za ispit koji je neko od nas trebalo da polaže.

Pošto sam još kao klinac svirao u KUD Abrašević u Šapcu, a kasnije zadržavao džeparac i po kojoj kafanskoj svirci, narodna muzika mi je uvek nekako bila deo svakodnevnog 'igranja' sa violinom. I tako sam, onako za svoju dušu krenuo da nešto sviruckam, kad iznenada njih troje počеше da me prate. Pet minuta kasnije uz salve smeha i tapšanje odlučili smo da napravimo kvartet koji će isključivo da svira kompozicije i aranžmane melodija sa naših Balkanskih prostora. Posle dva meseca smo, verovali ili ne,

Nardna muzika mi je **UVEK** nekako bila deo svakodnevnog 'igranja' sa violinom

• **Da li pored toga što ste priznali koncert-majstor u Americi, sebe smatrate i uspešnim poslovnim čovekom, i koliko je to spojivo u umetnosti?**

- U Americi se umetnost najvećim delom finansira od privatnih donacija i sredstvima korporativnih sponzora. Iz državne kase se novac može dobiti samo putem konkursa u programima za dodelu bespovratnih sredstava. Samim tim umetnici su veoma upućeni u problematiku obezbeđivanja

UBEDEN SAM DA DOPRINOSIM IMIDŽU ORKESTRA KOJI ZASTUPAM, A KOJI NEMINOVNO UTIČE NA MOGUĆNOST DA TAJ ORKESTAR NA OSNOVU NJEGA DOBIJE NOVAC OD SPONZORA

dobili poziv jednog od najvećih festivala u Americi 'Piccolo Spoleto' u Čarlstonu da sviramo celovečernji koncert upravo tog repertoara. Eto, tako je počelo i još uvek traje...

sredstava i potrage za fondovima iz kojih mogu da finansiraju svoje aktivnosti. Kao koncert-majstor sticajem okolnosti sam upućen na kontakte sa sponzorima i darodavcima orkestara u kojima ra- →

Srpska muzička scena

"Moram da priznam da sam malo udaljen od srpske muzičke scene. Prošle godine sam prvi put posle 12 godina odsustva svirao u Beogradu. Ne mogu reći da ne pratim preko prijatelja i kolega šta se dešava, ali definitivno nisam potpuno u toku. Vidim da Beogradska filharmonija ide jednom uzlaznom putanjom i jako mi je drago zbog toga. To je jedan vrlo pozitivan primer za sve kulturne ustanove da se uz marljiv rad i jak kolektiv

mogu ostvariti zavidni uspesi. Takođe, vidim da veliki broj mladih umetnika sa ovih prostora uspeva da nađe svoje mesto pod suncem kako u zemlji tako i u svetu. Sve je to pozitivno, ali kao što rekoh možda ja nemam pravu sliku o tome. Planiram da se u budućnosti mnogo više angažujem u Srbiji i da dam svoj skromni doprinos unapređenju saradnje sa umetnicima iz Amerike. Ima toliko mogućnosti za to. Treba samo malo volje i truda..."

KLASIČNU MUZIKU ZAPRAVO RETKO SLUŠAM. VOLIM DA SLUŠAM DOBRE IZVOĐAČE U SVIM ŽANROVIMA ŠTO ZNAČI DOBAR ROK, BLUZ, DŽEZ

dim i trudim se da u tim razgovorima učvrstim veze sa tim ljudima kao i da reprezentujem muzičare i prenesem njihovu zahvalnost za podršku koju dobijamo kroz njihove donacije. Takođe, sam član umetničkog kolegijuma koji brine o odabiru kompozicija koje će se izvoditi tokom sezone, tematskim programima i drugo. Da li sam u tom smislu biznismen? Sigurno nisam, ali sam ubeden da doprinosim imidžu orkestra koji zastupam, a koji neminovno utiče na mogućnost da taj orkestar na osnovu njega dobije novac od sponzora, kao i da nam koncerti budu uvek ispunjeni do poslednjeg mesta.

● **Bavite se i pedagoškim radom. U kojoj meri vas to upotpunjuje kao umetnika?**

- Taj rad mi je možda najveća satisfakcija. Teško je biti kompletan muzičar, a ne baviti se prenošenjem znanja i podučavanjem dece. Veliki broj procesa koji se odvijaju u glavi prilikom sviranja se odvija nezavisno, spontano i ponekad automatski. Dakle bez prisustva svesti. Kada shvatite da dete koje je tek počelo da svira mora da misli o tim nekim procesima, jer nema dovoljno ličnog i praktičnog iskustva onda dobijete zadatak da taj proces pretočite u reči. To je glavni trik. Onda počnete da razmišljate kako to da formulišete i objasnite i tako usput sebi otvorite oči i dobijete novu perspektivu, pa čak i rešite neke lične probleme, jer vas je neko pitao: "Profesore, a kako ovo...". Takođe, me izuzetno raduje kada vidim da sam na moje studente pozitivno uticao i nagnao

ih da sami razmišljaju, da se usavršavaju, uče. Imao sam, a i dalje imam sreće da radim sa posebnom decom svih uzrasta, nacionalnosti, rasa i materijalnog stanja. I svima sam pokušao da prenesem ljubav prema muzici, ne isključivo violini, nego muzici. Mislim da me je ta šarenolikost i emotivna razmena sigurno obogatila za tri života.

● **Da li svirate isključivo klasičnu muziku, i da li svirate i slušate neke druge žanrove?**

- Klasičnu muziku zapravo retko slušam. Volim da slušam dobre izvođače u svim žanrovima što znači dobar rok, bluz, džez. Takođe, moj četrnaestogodišnji sin Uroš mi je glavna veza sa sadašnjim trendovima i tekućim hitovima koje rado slušam sa njim. Narodna muzika mi zbog Balkan Kvarteta skoro dođe u opis posla. Stalno sam u potrazi za nekom melodijom koja bi mogla da se aranžira, uvrsti, prepeva u neku od kompozicija koje izvodimo.

● **Koji je vaš omiljeni kompozitor?**

- Bah. Savršenstvo bez mane....

● **Da li imate neki novi cilj koji želite da ostvarite?**

- Ne znam da li ću uspeti da to ikad ostvarim, ali kao klinac želeo sam da imam radnju sa gudačkim instrumentima. Mnogo volim i poštujem taj zanat, ali me je sviranje uvek toliko okupiralo da nikad nisam imao vremena da se zaista posvetim tome. Možda jednog dana... ●

Biografija

Siniša Ćirić je diplomirao na Akademiji umetnosti u Novom Sadu, a master diplomu iz violine i viole stekao je na Univerzitetu Džordžija, SAD. Studirao je violinu u klasi svetskog poznatog profesora Levona Ambartsumiana, a violu kod čuvenog Marka Neumanna.

Koncert majstor je Rome Symphony Orchestra i Gwinnett Ballet Orchestra. Ko-koncert majstor je Savannah filharmonije. Kao član ARCO orkestrara nastupao je u Carnegie Hall. Imao je brojne zapažene nastupe kao solista i kao član kamernog ansambla.

Jedan je od osnivača Balkan Kvarteta, koji promovise bogato kulturno nasleđe Srbije i drugih zemalja Balkana. Sa kvartetom je nastupao na Piccolo Spoleto festivalu i Kennedy centru, kao i po mnogim fakultetima širom SAD. Objavili su svoj prvi CD sa kompozicijama specijalno pisanim za njih, kao i sa novim aranžmanima tradicionalnih pesama Istočne Evrope.

Dok je nastupao sa Simfonijskim orkestrom RTS-a i Beogradskom filharmonijom imao je zadovoljstvo da saraduje sa mnogim srpskim i inostranim dirigentima. Naročito je ponosan na saradnju sa Zubinom Mehtom, Christianom Mandealom, Christianom Badaeom.

Predaje violinu, violu i kamernu muziku na koledžu Georgia Perimeter i Darlington Schoola.

